

Μανιφέστο για μια σύγχρονη Αριστερά

15 ΑΞΙΕΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

***Η σύγχρονη αριστερά είναι δημοκρατική,
μέσα από μια παράδοση που ξεκινά από το Ρουσώ και
φτάνει στο κίνημα ενάντια στον ολοκληρωτισμό.***

Πιστεύει στην εξουσία των λαών, από τους λαούς, για τους λαούς. Υπάρχουν ακόμα πολλά να γίνουν ώστε η χώρα μας να διαπρέψει σε ότι αφορά αυτή την άποψη, για παράδειγμα στο θέμα της δίκαιης αντιπροσώπευσης των τάσεων μέσα στο νομοθετικό σύστημα, των εργαζόμενων στις επιχειρήσεις ή των απολαυόντων των δημοσίων υπηρεσιών. Η εξουσία του λαού δεν συνεπάγεται την εξουσία στους λαϊκιστές. Σε εκείνους που πιστεύουν ότι για να κερδίσει κανείς την εξουσία χρειάζεται να υπεραπλουστεύει, ξυπνώντας τα ένστικτα και φουντώνοντας τα πάθη, τους απαντάμε ότι ο λαός αντιλαμβάνεται την πολυπλοκότητα του πραγματικού. Καμιά πραγματικότητα δεν είναι μη περιγράψιμη, και μόνο η αλήθεια έχει διάρκεια.

Η σύγχρονη αριστερά είναι φιλελεύθερη.

μέσα από την παράδοση του Μοντεσκιέ ή του Σπινόζα.

Αρνείται να παραδώσει στη Δεξιά αυτή την ωραία λέξη που γεννήθηκε από την Αριστερά. Πιστεύει στη νομιμότητα του κράτους δικαίου, την αποτελεσματικότητα των πρωτοβουλιών που προέρχονται από την κοινωνία των πολιτών και στην ανάγκη των αντιθέσεων. Σέβεται τα ατομικά δικαιώματα. Εκτιμά ότι έπονται να κατακτηθούν καινούργιες ελευθερίες, υπέρ των μειονοτήτων και υπέρ των γυναικών που θα αφορούν την άγνοια/αγνόηση και την καταπίεση, και ότι μένουν ακόμη πολλά να γίνουν για να εδραιωθεί πραγματικά ένα κράτος αμερόληπτο.

Η σύγχρονη αριστερά είναι αφομοιωτική.

Πιστεύει στην ελευθερία της συνείδησης και της γνώμης μέσα σε μια κοινωνία πολυ-πολιτισμική. Ταυτόχρονα θεωρεί ότι πρέπει να είναι εγγυημένη η ουδετερότητα του δημόσιου χώρου. Η καλή ένταξη-ενσωμάτωση των κοινοτήτων ξένης καταγωγής μέσα στη γαλλική κοινωνία δεν δικαιολογεί καμιά εξαίρεση από αυτή την αρχή. Αντιθέτως, απαιτεί την εφαρμογή υπέρ αυτών μιας πολιτικής « θετικής πράξης», για όσο μακρό

χρόνο κι αν χρειαστεί, μια όψη της οποίας θα είναι οι θετικές διακρίσεις υπέρ των κοινοτήτων αυτών.

Η σύγχρονη αριστερά πιστεύει στην εργασία.

Πιστεύει ότι η εργασία παραμένει μια θεμελιώδης αξία για την ενσωμάτωση στις κοινωνίες μας, και ότι (αποτελεί δείκτη) μαρτυρά την καταστροφική μοίρα εκείνων που την στερούνται. Πιστεύει ότι αποστολή της είναι να αποδώσει την αξία που πρέπει στην εργασία και στους εργαζόμενους, στους εργάτες, στους υπαλλήλους, στα στελέχη, και να επιτρέψει την πρόσβαση όλων σε μια εργασία. Γνωρίζει ότι μια δυναμική οικονομία δεν είναι μια οικονομία που δεν μειώνει ποτέ την απασχόληση αλλά μια οικονομία που δημιουργεί περισσότερα προνόμια από όσα καταργεί.

Η προτεραιότητα της αριστεράς δεν είναι να υπερασπιστεί κάθε θέση εργασίας, αλλά να διασφαλίσει κάθε εργαζόμενο, επιτρέποντας του την πρόσβαση σε μια εργασία, την αλλαγή εργασίας αν το επιθυμεί, και το να μη φοβηθεί την αλλαγή αν είναι αναγκασμένος ν' αλλάξει. Πιστεύει επίσης στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων για μια επαγγελματική πρόοδο. Αγωνίζεται

εντέλει ενάντια στα νέα προβλήματα/δυσχέρειες στο χώρο της εργασίας που γεννιούνται από το σύγχρονο κόσμο.

Η σύγχρονη αριστερά είναι ρυθμιστική.

Πιστεύει στο ρυθμιστικό ρόλο της δημόσιας εξουσίας και στην αποστολή αυτής να διορθώνει τις κοινωνικές ανισότητες. Πιστεύει ότι πρέπει να επανεξεταστεί η λειτουργικότητα και η παρεμβατικότητα ενός κράτους που απειλείται από ανικανότητα, και με τα ελλείμματα και τα χρέη του θέτει σε κίνδυνο το μέλλον των παιδιών μας. Ο δημόσιος πλούτος είναι ένα αγαθό σπάνιο και έτσι θα παραμείνει. Και η διαχείρισή του πρέπει να υπακούσει στις προτεραιότητες της ανάπτυξης και της κοινωνικής δικαιοσύνης και όχι στην επανακαθοδήγηση του στα υπάρχοντα συμφέροντα ή την ικανοποίηση συντεχνιακών συμφερόντων.

Η σύγχρονη αριστερά πιστεύει ότι μια εκ βαθέων μεταρρύθμιση της οργάνωσης του Κράτους, βασισμένη στην αυτονομία της απόφασης, την κινητικότητα των προσώπων και την ενεργοποίηση της υπευθυνότητάς τους, είναι η απαραίτητη προϋπόθεση μιας καλύτερης

αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών και μιας πιο μεγάλης ικανοποίησης όσων απολαμβάνουν και παράγουν συλλογικές υπηρεσίες. Αποφασίζει να εφαρμόσει αυτό το βηματισμό σε όλες τις ομάδες που συμβάλλουν στο σχηματισμό των δημόσιων πολιτικών. Πιστεύει τελικά ότι πολλές από τις αποστολές του δημόσιου τομέα μπορούν να εφαρμοστούν και μέσα σε ένα ιδιωτικό πλαίσιο κάτω όμως από δημόσιο έλεγχο.

Η σύγχρονη αριστερά είναι αναδιανεμητική.

Δεν πιστεύει ότι η συσσώρευση του πλούτου από μερικούς είναι η απαραίτητη προϋπόθεση της προόδου όλων. Αντιθέτως πιστεύει ότι η μάχη που συνεχίζεται για την ισότητα είναι κοινωνικά δίκαιη και οικονομικά εφικτή. Την ισότητα των ευκαιριών κατ' αρχήν, μέσω του αγώνα ενάντια στην αναπαραγωγή των κοινωνικών ανισοτήτων και μέσα στο σχολείο. Τη διόρθωση των ανισοτήτων ακολούθως, στο ζήτημα των αμοιβών, αλλά επίσης και της πρόσβασης στην εργασία, στην κατοικία, στην μεταφορά, στην υγεία....

Η σύγχρονη αριστερά πιστεύει ότι αυτός ο αγώνας δεν περνά μέσα από την αύξηση των φόρων, αλλά απαιτεί την καλύτερη ανακατανομή των δημοσίων δαπανών, δηλαδή να επιτύχει οι πλούσιοι να πληρώσουν ακριβότερα τις υπηρεσίες που προσφέρονται στο σύνολο του πληθυσμού, και να προσφερθούν με ευνοϊκότερους όρους οι δημόσιες υπηρεσίες στα τμήματα του πληθυσμού που τις έχουν περισσότερο ανάγκη. Οι δημόσιες υπηρεσίες δεν πρέπει ποτέ να γίνονται μέσο χρηματοδότησης από το σύνολο του πληθυσμού των αναγκών των προνομιούχων. Πρέπει να είναι σε αφθονία για τους φτωχούς και παραγωγικές για όλους. Η σύγχρονη αριστερά είναι υπέρ ενός αυξημένου φόρου πάνω στην από διαδοχή περιουσία των πλούσιων οίκων, μια που η ισότητα των ευκαιριών περνά αναγκαστικά από το να «μπει ξανά στο παιχνίδι» τουλάχιστον μια φορά ανά γενεά, ο κληρονομικά συσσωρευμένος πλούτος.

Η σύγχρονη αριστερά είναι υπέρ της προόδου.

Πιστεύει ότι η επιστημονική πρόοδος και οι τεχνολογικές καινοτομίες αποτελούν πάντα παράγοντα ευημερίας για τους

περισσότερους και μερικές φορές αποτελούν και την ευκαιρία να επανακριθούν εισοδήματα του παρελθόντος.

Πιστεύει ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και η δυνατότητά της να δημιουργεί θέσεις εργασίας με διάρκεια εξαρτάται πάντα από την επιλογή της καινοτομίας περισσότερο παρά από την διατήρηση του κόσμου του χθες.

Θεωρεί ότι ένα από τα διακυβεύματα της μάχης για την ισότητα είναι να επιτρέπεται σε όλους να έχουν πλήρη πρόσβαση στην κοινωνία της γνώσης.

Εμπιστεύεται τους ερευνητές και τους επιστήμονες για να παραγάγουν γνώση πάνω στην υγεία και τα πλεονεκτήματα που μπορεί να προσφέρει.

Θέλει ο καθένας να μπορεί να έχει πρόσβαση στις προόδους των θεραπευτικών μεθόδων όπως και στις τρέχουσες φροντίδες.

Η σύγχρονη αριστερά είναι το κόμμα της εκπαίδευσης.

Θέλει συγχρόνως και την ακαδημαϊκή αριστεία και τον εκδημοκρατισμό της πρόσβασης στη γνώση. Αρνείται το δίλημμα της επιλογής μεταξύ, είτε μιας μαζικής μέτριας εκπαίδευσης, είτε μιας υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης, που θα επιφυλάσσεται στην

ελίτ. Το κλειδί της κοινωνικής προόδου βρίσκεται μέσα σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα μαζικό που εκδημοκρατίζει την αριστεία, εξασφαλίζει την πρόσβαση όλων στην κουλτούρα, και μάχεται ενάντια στην αναπαραγωγή των κοινωνικών ανισοτήτων κατά την προετοιμασία των φοιτητών για μια αγορά εργασίας κινητική και απαιτητική. Είναι το σχολείο ο τόπος που δημιουργείται κατ' αρχήν, και συνεχίζει μετά, η αλλαγή της κοινωνικής μοίρας.

Η σύγχρονη αριστερά θέτει μαχητικά την έρευνα για τη μέγιστη αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος στην υπηρεσία του αγώνα για την ισότητα των ευκαιριών.

Η σύγχρονη αριστερά είναι υπέρ του δικαιώματος στην ασφάλεια την οποία αναγνωρίζει ως ουσιαστικό στοιχείο της κοινωνικής σύμβασης.

Σκληρή απέναντι στους εγκληματίες, αλλά και απέναντι στις αιτίες του εγκλήματος, η σύγχρονη αριστερά θα πρέπει να καταπιαστεί με μια βαθιά αναμόρφωση της δικαιοσύνης, της αστυνομίας και των φυλακών, των οποίων η εξαιρετική λειτουργία, με σκοπό την ανάκτηση τη συλλογικής εμπιστοσύνης και του κοινωνικό ιστού, αξίζει να τεθεί υπεράνω πολιτικών πιέσεων ή μιας μεσολαβητικής διαχείρισης.

Θέλει οι Γάλλοι να νιώθουν εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη της χώρας τους, για θέματα αστικά, εμπορικά και ποινικά.

Η σύγχρονη αριστερά είναι υπέρ της οικολογίας.

Θέλει να επαναπροσδιορίζει διαρκώς τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση. Η γενιά μας πρέπει να ξεπεράσει το στάδιο της απλής συνειδητοποίησης των όσων διακυβεύονται. Πρέπει πια να ενεργήσει, για να υπερασπιστεί το άμεσο και το καθημερινό περιβάλλον μας, και το δικαίωμα όλων των ανθρώπων στα βασικά αγαθά, που είναι η ποιότητα του αέρα και η πρόσβαση στο νερό.

Η σύγχρονη αριστερά πιστεύει ότι η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας θα είναι και η εξέλιξη των καινοτόμων λύσεων στην υπηρεσία του περιβάλλοντος. Υποστηρίζει μια συγκεκριμένη δράση προσανατολισμένη προς τις οικονομικές τροφοδοτήσεις που ενσωματώνουν το περιβάλλον μέσα το μοντέλο ανάπτυξής τους.

Πιστεύει στη θέσπιση διεθνών κανονισμών, κι ενός παγκόσμιου οργανισμού για το περιβάλλον.

Η σύγχρονη αριστερά είναι ευρωπαϊκή.

Επειδή η Ευρώπη είναι το μέσο για να ξεπεραστούν στην κλίμακα της γηραιάς ηπείρου, οι εθνικοί εγωισμοί. Και για να υψωθεί στη βάση της συμφωνίας των λαών μια φωνή υπέρ μια νέας παγκόσμιας τάξης αλληλεγγύης και δικαίου.

Η σύγχρονη αριστερά θέλει μια Ευρώπη, μέσα στην δημοκρατική ζωή της οποίας κάποιος να αισθάνεται ως πολίτης με τον ίδιο τρόπο που το αισθάνεται και στη χώρα του. Θέλει μια Ευρώπη που δρα για το μέλλον της και για τη ειρήνη.

Η σύγχρονη αριστερά είναι υπέρ του διεθνισμού.

Πιστεύει στη συλλογική επίτευξη ενός κράτους δικαίου σε κλίμακα εθνών, και στην χρησιμότητα ισχυρών διεθνών οργανισμών. Πιστεύει στην εκπλήρωση του παλιού ονείρου μιας νέας διεθνούς τάξης βασισμένης στην ειρήνη, το δίκαιο και την ανάπτυξη. Πιστεύει ότι το καθήκον της παρέμβασης αποτελεί μέρος της προόδου των πολιτισμών. Πιστεύει επίσης, ότι ενέργειες διεθνούς εμβέλειας είναι εκ φύσεως οι μόνες ικανές να δώσουν αποτελεσματική απάντηση στις επιπτώσεις της ανάπτυξης πάνω στο κλίμα, τις μαζικές μεταναστεύσεις, τις περιφερειακές συγκρούσεις, στην τρομοκρατία, στη διεθνή εγκληματικότητα, και

πιστεύει ότι αυτές οι ενέργειες είναι εφικτές και ότι πρέπει να αναληφθούν χωρίς καθυστέρηση.

Η σύγχρονη αριστερά είναι ηθική.

Πιστεύει στην αναγκαιότητα της παραδειγματικής συμπεριφοράς των προνομιούχων τάξεων τόσο στον ιδιωτικό τομέα, όσο και κατά την διαχείριση δημοσίων υποθέσεων. Οι ελίτ δεν νομιμοποιούνται να υπερασπίζονται την κινητικότητα, την προσαρμογή στο νέο, και ταυτόχρονα να επωφελούνται των προνομίων στην απασχόληση ή σε ένα καθεστώς άλλης εποχής. Είναι επίσης υπέρ μιας συγκεκριμένης νηφαλιότητας στον τρόπο ζωής της Πολιτείας και των δημοσίων προσώπων, υπέρ της μη πολυθεσίας, υπέρ της μείωσης της διάρκειας των εκλεκτορικών διαδικασιών, υπέρ της εξάλειψης της προστασίας της εργασίας(μονιμότητας ?) από την οποία επωφελείται η υψηλή δημόσια λειτουργία.

Αλλά επίσης εύχεται την παραδειγματικότητα της συμπεριφοράς, καθώς επίσης και τη διαφάνεια και τη ρύθμιση των αμοιβών και των προνομίων των υπευθύνων των επιχειρήσεων.

Η σύγχρονη αριστερά είναι ρεαλιστική.

Πιστεύει στην παιδαγωγική αξία των αλλαγών, μέσα στη μακρά διαδικασία της ανάλυσης που υποτάσσεται στην απαίτηση για αυστηρότητα και αλήθεια, η οποία εν τέλει επιτρέπει την ένταξη/αποδοχή. Θέλει να διασφαλίσει μια συμφωνία μεταξύ των γενεών που προστατεύει τους νέους αντί να τους εκμεταλλεύεται και που να τους ενθαρρύνει αντί να τους επιβραδύνει.

Η σύγχρονη αριστερά μεταμορφώνει.

Θέλει ν' αλλάξει τη ζωή εξοστρακίζοντας το απαράδεκτο κάθε φορά που μπορεί να αποφευχθεί. Αρνείται τις ψεύτικες μοίρες. Θέλει να φέρει την ελπίδα χωρίς να σπέρνει αυταπάτες. Θέλει να κατανοήσει το πραγματικό και να το κοιτάξει κατάματα για να ενεργήσει καλύτερα με βάση αυτό και να προχωρήσει προς το ιδεώδες.

Ελευθερία, ισότητα, αδελφосύνη.

Υπάρχει μια σύνδεση ανάμεσα στο παράδειγμα της Γαλλίας και την πρόοδο του κόσμου, και είναι η Αριστερά αυτή που έχει επιστρέψει για να την επανενεργοποιήσει. Ας ξαναπάρουμε την πρωτοβουλία να υπερασπιστούμε μια κοινωνία ανοιχτή, σύμφωνη με το ιδεώδες μας για δικαιοσύνη και πρόοδο.